

С. В. Благовісний

Гра

ГРА – форма розваг або вид спорту, обумовлений певними правилами та прийомами. Разом із працею і навч. є одним із осн. видів діяльності людини. Існує в усіх народів світу. Кожна нація має свої традиц. ігри (див. [Ігри та забави народні](#)). В первіс. суспільстві була складовою частиною *обрядів*, згодом стала самост. формою розваг.

Г. присутня на всіх етапах життя людини. Точна історія її походження донині не з'ясована: дискусій. залишаються питання первісності Г. і праці, Г. і культових ритуалів тощо. З моменту виникнення Г. виконувала функції своєрід. школи відтворення реал. життєвих ситуацій з метою засвоєння необхід. людині навичок та вмінь, розвитку певних рис характеру. Особливо важливу роль вона відіграє у дитинстві, оскільки є провід. видом діяльності дитини, який допомагає їй розвиватися і пізнавати світ (див. [Дитячі ігри](#)). Грец. філософ Платон радив людям, які прагнуть досягнути успіху в будь-якій справі, з юних років у формі Г. імітувати дії, необхідні для вироблення потріб. у дорослому житті навичок та вмінь.

Г. – поняття заг.-наук., тому залежно від сфери застосування (філософія, педагогіка, соціологія, теорія мистецтв та ін.) може мати різні тлумачення. Осн. ознакою Г. є наявність вільної, твор., імпровізац., емоц.-напруж., конкурент. діяльності, що має імітац. характер і відбувається за певними правилами.

Розрізняють *спортивні*, комп'ютерні, логічні, розважал., азартні ігри. Остан. часом вони займають все більше місця у житті людей. Різноманітні інтелектуал. ігри, конкурси, лотереї заповнили телебачення, стали найбільш рейтинг. програмами («КВН», «Що? Де? Коли?», «Найрозумніший», «Хто там?» тощо). Значно поширились азартні ігри (ігрові автомати, лотереї, казино та ін.), що приносять величезні прибутки їх власникам, а спорт. ігри стали не лише популяр. видовищем, а є високооплачуваною роботою для їх учасників.

Рекомендована література

1. Хайдаров Ж. С. Технология игры в обучении и развитии: Учеб. пособ. Москва, 1996;
2. Цимбалюк Н. М. Дозвілля в Україні. Теоретичні та емпіричні аспекти. К., 2003;
3. Іваненко Л. Гра як пізнавальна та конструктивна діяльність: У 2 кн. Х., 2005.

Бібліографічний опис:

Гра / С. В. Благовісний // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-26728>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).